

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Mgr. M. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 2. 2024, č. j. 2 A 14/2022 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce byl rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy (dále jen „magistrát“) ze dne 26. 5. 2021, č. j. MHMP 724038/2021/Syř, uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“). Přestupku se měl dopustit tím, že porušil povinnosti uložené mu v § 4 písm. c) a § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Dané povinnosti porušil tím, že dne 14. 4. 2020 v 14:27 hodin v Praze 2 na křižovatce ulic Janáčkovo nábreží, Jiráskův most a Dienzenhoferovy sady ve směru jízdy z Jiráskova mostu k ulici Zborovská při řízení osobního motorového vozidla nerespektoval světelný signál č. S01a „Stůj!“, vjel do křižovatky a pokračoval v jízdě. Přestupek zaznamenal kamerový systém ve vozidle Policie ČR; žalobce byl hlídkou zastaven a ztotožněn.

[2] O odvolání žalobce proti rozhodnutí magistrátu rozhodl žalovaný svým rozhodnutím ze dne 31. 1. 2022, č. j. MD-2219/2022-160/4, jímž podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí magistrátu potvrdil.

[3] Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí žalobu k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Namítal v ní zejména, že mu magistrát neumožnil vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a že se ústní jednání dne 13. 5. 2021 konalo v jeho nepřítomnosti, ačkoli se z něj dne 12. 5. 2021 v 17:53 hodin e-mailem omluvil. Jako důvod

v omluvě uvedl pozitivní výsledek testu na Covid-19, který týž den podstoupil „*na základě tehdy platných opatření pro samotestování OSVČ*“. Praktická lékařka nařídila žalobci izolaci od 12. 5. 2021 do 14. 5. 2021, kdy obdržel negativní výsledek konfirmačního PCR testu z 13. 5. 2021. Rovněž tvrdil, že správní orgány spáchání přestupku neprokázaly, neboť neprovedly důkaz záznamem systému automatické dokumentace jízd na červenou, který byl na dané křižovatce instalován a dle informací získaných vlastní činností žalobce byl v době spáchání přestupku aktivní a přestupek nezaznamenal.

[4] Městský soud napadeným rozsudkem uvedenou žalobu zamítl. V jeho odůvodnění uvedl, že předmětné ústní jednání bez přítomnosti žalobce se konalo v souladu s § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Žalobce byl k účasti na daném ústním jednání vyzván předvoláním, jež mu bylo doručeno dne 28. 4. 2021 vložím do poštovní schránky. Součástí předvolání bylo poučení o tom, že pokud se žalobce z jednání řádně a včas neomluví, bude věc projednána v jeho nepřítomnosti.

[5] Městský soud rovněž vyhodnotil, že omluva žalobce nesplnila podmínky stanovené rozsudkem zdejšího soudu ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 As 25/2013 - 23, odst. [15], podle něhož musí být omluva podána neodkladně, musí v ní být uveden důvod bránící účasti na ústním jednání a tento důvod musí být doložen. Žalobce však důvod nedoložil, neboť neprokázal, že mu vyvstala povinnost provést test podle čl. V. mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 22. 3. 2021, že byl povinen test provést právě dne 12. 5. 2021, ani že jej nestíhala výjimka podle čl. VI. bodu 3 daného mimořádného opatření. Rovněž podle městského soudu nebyla splněna podmínka neodkladnosti omluvy s ohledem na čas jejího doručení magistrátu. Na případ nelze nahlížet ani optikou rozsudku zdejšího soudu ze dne 19. 3. 2009, č. j. 7 As 9/2009 - 66, podle něž „*i omluva s určitým odůvodněným časovým odstupem po události, která bránila obviněnému z přestupku v účasti u ústního jednání (např. náhlé onemocnění, úraz, hospitalizace, upoutání na lůžko, které bránilo uvedené omluvě), může podle konkrétních okolností splňovat znaky náležité či bezodkladné omluvy správnímu orgánu.*“ Žalobce prokazoval svou izolaci dokumentem „*Přehled vykázané zdravotní péče*“, který předložil žalovanému současně s odvoláním dne 20. 8. 2021. Podle městského soudu není zřejmé, proč daný dokument zaslal až dne 20. 8. 2021.

[6] K námitce týkající se zaznamenání přestupku v systému automatické dokumentace jízd na červenou městský soud uvedl, že žalobce „*nepředložil žádný důkaz na podporu svého tvrzení o nefunkčnosti systému v době od 14:20 hodin do 14:30 hodin dne 14. 4. 2020 na místě přestupku.*“ Městský soud souhlasil vyhodnocením dalších podkladů rozhodnutí, jak jej provedly správní orgány. Jde zejm. o úřední záznam příslušníků Policie ČR ze dne 14. 4. 2020, videozáznam z kamery umístěné za čelním sklem služebního vozidla Policie ČR, záznam o konzultaci se specialistou telematických systémů a podklady ke světelnému režimu křižovatky. Z nich je zřejmé, že žalobce vjel do křižovatky v době, kdy z jeho směru již svítil signál „*Stůj!*“.

[7] Žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Namítá v ní, že jeho omluva z ústního jednání byla ve smyslu judikatury zdejšího soudu náležitá, neboť podmínka

pokračování

neodkladnosti byla s ohledem na rozsudek zdejšího soudu ze dne 19. 3. 2009, č. j. 7 As 9/2009 - 66, splněna. Stěžovatel tvrdí, že důkaz o své izolaci doložil bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl o vývoji v řízení, o němž nevěděl z důvodu „vadného doručování“. Zároveň dříve nebyl k dispozici elektronický výpis z jeho zdravotní dokumentace ze stránek pojišťovny, kterým jediným mohl doložit, že se opravdu nacházel v karanténě, a k ústnímu jednání se tak nemohl dostavit. Stěžovatel dále městskému soudu vytýká, že v odst. 33 napadeného rozsudku vypořádal další žalobní body nedostatečně a nepřezkoumatelně. Podle stěžovatele nelze z kamerového záznamu z vozidla Policie ČR seznat, zda stěžovatel jel na červenou. Záznam nezobrazuje světelnou signalizaci z pohledu stěžovatele, jelikož vozidlo Policie ČR vjíždí do křižovatky z pohledu stěžovatele zleva. V poslední námitce stěžovatel nesouhlasí s tvrzením městského soudu o tom, že v žalobě nepředložil žádný důkaz na podporu svého tvrzení o nefunkčnosti systému automatické dokumentace jízd na červenou. Stěžovatel netvrdil, že systém byl nefunkční, nýbrž že nebyl proveden zásadní důkaz záznamem z tohoto systému. Městský soud proto tuto námitku obsahově nevypořádal.

[8] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti souhlasil s odůvodněním uvedeným v napadeném rozsudku a navrhl, aby ji zdejší soud zamítl.

[9] Nejvyšší správní soud předesílá, že stěžovatel je v kasační stížnosti povinen „cíleně reagovat na rozhodnutí krajského soudu a kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě jeho argumentaci. Nepostačuje, je-li kasační stížnost pouhým opakováním žalobních námitek. Převzít do kasační stížnosti argumentaci ze žaloby je možné, avšak pouze v rámci cílené polemiky se závěry krajského soudu, případně v rámci poukazu na to, že argumentace v žalobě nebyla krajským soudem vypořádána (a jeho rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné). Účelem kasační stížnosti není ještě jednou, před vyšší instancí, zopakovat vypořádání žalobních bodů, kterými se již zabýval krajský soud, nýbrž polemizovat se závěry samotného krajského soudu, a tím prověřit jejich zákonnost. [...] kasační stížnost (její část), která fakticky beze změny opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s., a bude proto jako nepřijatelná odmítnuta (§ 104 odst. 4 s. ř. s.),“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2023, č. j. 3 Afs 231/2022 - 46, odst. [16]).

[10] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se Nejvyšší správní soud po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne ji pro nepřijatelnost (usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28, publ. pod č. 4219/2021 Sb. NSS, odst. [11] a [12]).

[11] Stěžovatel v kasační stížnosti neuvedl, jaké důvody by měly svědčit pro její přijatelnost. Neoznačil právní otázku, kterou se Nejvyšší správní soud dosud nezabýval, eventuálně kterou kasační soud či krajské soudy řeší rozdílně nebo v níž je třeba změnit dosavadní judikaturu. Stěžovatel městskému soudu vytýká, že nesprávně posoudil otázku náležitosti jeho omluvy z ústního jednání, aprobeoval nedostatečná skutková zjištění a nevypořádal námitku neprovedení důkazu záznamem ze systému automatické dokumentace jízd na červenou.

[12] K tomuto zdejší soud uvádí, že takováto pochybení mohou zakládat přijatelnost kasační stížnosti. Nelze však pustit ze zřetele požadavek zákona, aby věc svým významem podstatně přesahovala vlastní zájmy stěžovatele. Vady řízení před městským soudem či vady v jeho úsudku při rozhodnutí ve věci by tedy musely být extrémní povahy a takového rázu, že by bylo v rozporu se samotným principem práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny, pokud by k nim Nejvyšší správní soud nepřihlédl.

[13] Vadami takového charakteru napadený rozsudek evidentně netrpí. Městský soud neshledal, že by omluva byla ve smyslu judikatury zdejšího soudu náležitá, neboť nebyla doložena její důvodnost, ani nebyla podána neodkladně. Stěžovatel k náležitosti omluvy namítá pouze to, že splnil podmínku neodkladnosti. S ohledem na to je třeba upozornit, že i kdyby dal kasační soud námitce stěžovatele zapravdu, jeho omluva by stále nebyla ve smyslu rozsudku zdejšího soudu ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 As 25/2013 - 23, náležitá, a to s ohledem na nesrovnalosti, na něž městský soud poukázal v odst. 25 napadeného rozsudku a k nimž stěžovatel nic nenamítá.

[14] Jde-li o samotný stížnostní bod týkající se bezodkladnosti podání omluvy, Nejvyšší správní soud upozorňuje, že stěžovatel v kasační stížnosti nijak nedoložil své tvrzení, že nemohl důvod bránící jeho účasti na ústním jednání prokázat dříve než tři měsíce po doručení omluvy. Toto tvrzení neprokazuje ani obsah správního či soudního spisu. Nejvyšší správní soud proto nemá výhrad k postupu městského soudu, který vyhodnotil, že stěžovatel výjimku stanovenou rozsudkem zdejšího soudu ze dne 19. 3. 2009, č. j. 7 As 9/2009 - 66, nesplnil (srov. odst. 27 napadeného rozsudku).

[15] Pokud jde o druhou z námitek, městský soud své posouzení nezaložil výhradně na kamerovém záznamu z vozidla Policie ČR, nýbrž na vícero podkladech, jak výslovně uvedl v odst. 33 napadeného rozsudku. Co se týče poslední kasační námítky, je pravda, že městský soud nesprávně parafrázoval předmětný žalobní bod. Soud však zároveň uvedl, že se ztotožňuje s konkrétně uvedenými podklady rozhodnutí, z nichž vyplývá, že se stěžovatel uvedeného přestupku dopustil. Nejvyšší správní soud upozorňuje, že není povinností městského soudu vypořádat každé dílčí tvrzení, pokud proti žalobní argumentaci postaví právní názor, v jehož konkurenci žalobní námítka jako celek neobstojí (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 2. 3. 2017, č. j. 7 As 313/2016 - 30, odst. [10]). Městský soud vyhodnotil, že ze shromážděných důkazních prostředků je zjevné, že stěžovatel vjel do křižovatky v době, kdy z jeho směru již svítil signál „Stůj!“. Městský soud tak zřetelně považoval za nadbytečné provádět důkaz záznamem systému automatické dokumentace jízd na červenou, což je s ohledem na judikaturu kasačního soudu přípustné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2024, č. j. 3 As 319/2022 - 43, odst. [24]). S ohledem na výše uvedené odmítl Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 104 odst. 1 s. ř. s. jako nepřijatelnou.

[16] Kasační stížnost byla odmítnuta pro nepřijatelnost, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o této stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Na straně žalovaného nebyly zjištěny žádné skutečnosti, jež by mohly vést k mimořádné aplikaci § 60 odst. 1 s. ř. s. ve smyslu

pokračování

rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28, publ. pod č. 4219/2021 Sb. NSS.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 27. února 2025

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu